

Vayishlach Bet

[Genesis]

(33)1:Yaakov lifted up his eyes, and looked, and behold, Esav was coming, and with him four hundred men. He divided the children between Leah, Rachel, and the two handmaids.

2:He put the handmaids and their children in front, Leah and her children after, and Rachel and Yoseph at the rear.

3:He himself passed over in front of them, and bowed himself to the ground seven times, until he came near to his brother.

4:Esav ran to meet him, embraced him, fell on his neck, kissed him, and they wept.

5:He lifted up his eyes, and saw the women and the children; and said, "Who are these with you?" He said, "The children whom God has graciously given your servant.

6:Then the handmaids came near with their children, and they bowed themselves.

7:Leah also and her children came near, and bowed themselves. After them, Yoseph came near with Rachel, and they bowed themselves.

8:He said, "What do you mean by all this company which I met?" Yaakov said, "To find favor in the sight of my lord.

9:Esav said, "I have enough, my brother; let that which you have be yours.

10:Yaakov said, "Please, no, if I have now found favor in your sight, then receive my present from my hand, because I have seen your face, as one sees the face of God, and you were pleased with me.

11:Please take the gift that is brought to you; because God has dealt graciously with me, and because I have all." He urged him, and he took it.

12:Esav said, "Journey and let us go, and I will go before you.

13:Yaakov said to him, "My lord knows that the children are tender, and that the flocks and herds with me have their young, and if they overdrive them one day, all the flocks will die.

(33)1:וַיִּשָׂא יַעֲקֹב עֵינָיו

וַיִּרְא וְהִנֵּה עֹשׂוֹ בָא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחֲזֵק אֶת-הַיְלָדִים עַל-לְאָה וְעַל-רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׁפָחוֹת:

וַיִּשֶׂם וַיִּתֵּן אֶת-הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת-יְלִדֵיהֶן רְאשֹׁנָה וְאֶת-לְאָה וְיְלִדֶיהָ אַחֲרָנִים וְאֶת-רָחֵל וְאֶת-יוֹסֵף אַחֲרָנִים:

וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה שִׁבְעַ פְּעָמִים עַד-גִּשְׁתּוֹ עַד-אָחִיו: **וַיִּרְץ** וַיִּרְץ עֹשׂוֹ לִקְרַאתוֹ וַיַּחְבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל-צְוָארָיו וַיִּשְׁקָהוּ וַיִּבְכּוּ: וַיִּשָׂא אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא אֶת-הַנְּשִׁים וְאֶת-הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי-אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר-חָנַן אֱלֹהִים אֶת-עַבְדְּךָ: וַתִּגְשׁוּ הַשְּׁפָחוֹת הַנָּה וַיִּלְדִּיהֶן וַתִּשְׁתַּחוּיָן: **וַתִּגַּשׁ** גַּם-לְאָה וַיִּלְדֶיהָ וַיִּשְׁתַּחוּ וְאַחַר נָגַשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחוּ:

וַיֹּאמֶר מִי לָךְ כָּל-הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמַצְאֵחַן בְּעֵינַי אֲדֹנָי: **וַיֹּאמֶר** עֹשׂוֹ יֵשׁ-לִי רַב אָחִי יְהִי לָךְ אֲשֶׁר-לָךְ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-נָא אִם-נָא מְצָאתִי

חַן בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי עַל-כֵּן רָאִיתִי פָּנֶיךָ כְּרֹאת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצָנִי: **וַתִּמְצָא** קַח-נָא אֶת-בְּרַכְתִּי

אֲשֶׁר הִבַּאת לָךְ כִּי-חָנַנִי אֱלֹהִים וְכִי יֵשׁ-לִי-כֹל וַיִּפְצַר-בּוֹ וַיִּקַּח: וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכָה וְנִלְכָה לְנַגְדְּךָ: **וַיֹּאמֶר** אֲדֹנָי יָדַע כִּי-הַיְלָדִים רַכִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עֲלוֹת עָלַי וּדְפָקוּם יוֹם אֶחָד וּמָתוּ כָּל-הַצֹּאן:

וַיִּשָׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה עֹשׂוֹ בָא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחֲזֵק אֶת-הַיְלָדִים עַל-לְאָה וְעַל-רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׁפָחוֹת: וַיִּשֶׂם וַיִּתֵּן אֶת-הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת-יְלִדֵיהֶן רְאשֹׁנָה וְאֶת-לְאָה וְיְלִדֶיהָ אַחֲרָנִים וְאֶת-רָחֵל וְאֶת-יוֹסֵף אַחֲרָנִים: וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה שִׁבְעַ פְּעָמִים עַד-גִּשְׁתּוֹ עַד-אָחִיו: **וַיִּרְץ** וַיִּרְץ עֹשׂוֹ לִקְרַאתוֹ וַיַּחְבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל-צְוָארָיו וַיִּשְׁקָהוּ וַיִּבְכּוּ: וַיִּשָׂא אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא אֶת-הַנְּשִׁים וְאֶת-הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי-אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר-חָנַן אֱלֹהִים אֶת-עַבְדְּךָ: וַתִּגְשׁוּ הַשְּׁפָחוֹת הַנָּה וַיִּלְדִּיהֶן וַתִּשְׁתַּחוּיָן: **וַתִּגַּשׁ** גַּם-לְאָה וַיִּלְדֶיהָ וַיִּשְׁתַּחוּ וְאַחַר נָגַשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחוּ: וַיֹּאמֶר מִי לָךְ כָּל-הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמַצְאֵחַן בְּעֵינַי אֲדֹנָי: **וַיֹּאמֶר** עֹשׂוֹ יֵשׁ-לִי רַב אָחִי יְהִי לָךְ אֲשֶׁר-לָךְ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-נָא אִם-נָא מְצָאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי עַל-כֵּן רָאִיתִי פָּנֶיךָ כְּרֹאת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצָנִי: **וַתִּמְצָא** קַח-נָא אֶת-בְּרַכְתִּי אֲשֶׁר הִבַּאת לָךְ כִּי-חָנַנִי אֱלֹהִים וְכִי יֵשׁ-לִי-כֹל וַיִּפְצַר-בּוֹ וַיִּקַּח: וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכָה וְנִלְכָה לְנַגְדְּךָ: **וַיֹּאמֶר** אֲדֹנָי יָדַע כִּי-הַיְלָדִים רַכִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עֲלוֹת עָלַי וּדְפָקוּם יוֹם אֶחָד וּמָתוּ כָּל-הַצֹּאן:

14:Please let my lord pass over before his servant: and I will lead on gently, according to the pace of the cattle that are before me and according to the pace of the children, until I come to my lord to Seir.

15:Esav said, "Let me now leave with you some of the folk who are with me." He said, "Why? Let me find favor in the sight of my lord.

16:So Esav returned that day on his way to Seir.

17:Yaakov journeyed to Succoth, built himself a house, and made shelters for his cattle. Therefore the name of the place is called Succoth.

יַעֲבֹר־נָא אֶדְנִי לִפְנֵי עַבְדִּי וְאֲנִי אֶתְנֶהְלֶה לְאַטִּי לְרֶגֶל
הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־לִפְנֵי וּלְרֶגֶל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר־אָבֹא
אֶל־אֲדֹנָי שְׁעִירָה: **וַיֹּאמֶר** וַיֹּאמֶר עֲשׂו אֲצִיגֶה־נָא עִמָּךְ מִן־
הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲמַצֵּא־חֵן בְּעֵינֵי
אֲדֹנָי: ¹⁶וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֲשׂו לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה:
¹⁷וַיַּעֲקֹב

נָסַע סֹכְתָה וַיִּבֶן לּוֹ בַּיִת וַלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֹכְתַת עַל־כֵּן
קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם סֹכּוֹת:

Vayishlach Bet

[Genesis]

(33)1:Yaakov lifted up his eyes, and looked, and behold, Esav was coming, and with him four hundred men. He divided the children between Leah, Rachel, and the two handmaids.

2:He put the handmaids and their children in front, Leah and her children after, and Rachel and Yoseph at the rear.

3:He himself passed over in front of them, and bowed himself to the ground seven times, until he came near to his brother.

4:Esav ran to meet him, embraced him, fell on his neck, kissed him, and they wept.

5:He lifted up his eyes, and saw the women and the children; and said, "Who are these with you?" He said, "The children whom God has graciously given your servant.

6:Then the handmaids came near with their children, and they bowed themselves.

7:Leah also and her children came near, and bowed themselves. After them, Yoseph came near with Rachel, and they bowed themselves.

8:He said, "What do you mean by all this company which I met?" Yaakov said, "To find favor in the sight of my lord.

9:Esav said, "I have enough, my brother; let that which you have be yours.

10:Yaakov said, "Please, no, if I have now found favor in your sight, then receive my present from my hand, because I have seen your face, as one sees the face of God, and you were pleased with me.

11:Please take the gift that is brought to you; because God has dealt graciously with me, and because I have all." He urged him, and he took it.

12:Esav said, "Journey and let us go, and I will go before you.

13:Yaakov said to him, "My lord knows that the children are tender, and that the flocks and herds with me have their young, and if they overdrive them one day, all the flocks will die.

(33)1:וַיִּשָׂא יַעֲקֹב עֵינָיו

וַיִּרְאֵ וְהִנֵּה עֹשֶׂוּ בָא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחֲצֵ

אֶת־הַיְלָדִים עַל־לְאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשֹּׁפְחוֹת:

2וַיִּשֶׂם אֶת־הַשֹּׁפְחוֹת וְאֶת־יְלִדֵיהֶן רְאִשָּׁנָה וְאֶת־

לְאָה וְיְלִדֶיהָ אַחֲרָנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרָנִים:

3וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה שִׁבַע פְּעָמִים

עַד־גִּשְׁתּוֹ עַד־אָחִיו: ^{וַיָּרַץ} וַיָּרַץ עֹשֶׂוּ לִקְרֹאתוֹ וַיַּחְבְּקֵהוּ

וַיִּפֹּל עַל־צַוְאָרָיו וַיִּשְׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ: 5וַיִּשָׂא אֶת־עֵינָיו

וַיִּרְאֵ אֶת־הַנְּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָךְ

וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר־חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדְּךָ: 6וַתִּגְשֵׁן

הַשֹּׁפְחוֹת הִנֵּה וַיְלִדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחוּן: ^{וַתִּגַּשׁ} וַתִּגַּשׁ גַּם־לְאָה

וַיְלִדֶיהָ וַיִּשְׁתַּחוּ וְאַחֲרַיִךְ נָגַשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחוּן:

8וַיֹּאמֶר מִי לָךְ כָּל־הַמַּחְנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר

לְמִצְאָחַן בְּעֵינַי אֲדֹנָי: 9וַיֹּאמֶר עֹשֶׂוּ יִשְׁלֵי רַב אָחִי

יְהִי לָךְ אֲשֶׁר־לָךְ: 10וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־נָא אִם־נָא

מִצְאָתִי

חַן בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ מִנְּחִתִּי מִיָּדִי כִּי עַל־כֵּן רָאִיתִי

פָּנֶיךָ כְּרֹאת פָּנָי אֱלֹהִים וַתִּרְצָנִי: ^{וַתִּקַּח} וַתִּקַּח חֶנֶּה

אֶת־בְּרֹכְתִי

אֲשֶׁר הִבַּאת לָךְ כִּי־חָנַנִּי אֱלֹהִים וְכִי יִשְׁלֵי־כָל

וַיִּפְצַר־בוֹ וַיִּקַּח: 12וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכָה וְנִלְכָה לְנַגְדְּךָ:

13וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי יָדַע כִּי־הַיְלָדִים רַכִּים וְהַצֹּאן

וְהַבָּקָר עֹלוֹת עָלַי וּדְפָקוּם יוֹם אֶחָד וּמָתוּ כָּל־הַצֹּאן:

14:Please let my lord pass over before his servant: and I will lead on gently, according to the pace of the cattle that are before me and according to the pace of the children, until I come to my lord to Seir.

15:Esav said, "Let me now leave with you some of the folk who are with me." He said, "Why? Let me find favor in the sight of my lord.

16:So Esav returned that day on his way to Seir.

17:Yaakov journeyed to Succoth, built himself a house, and made shelters for his cattle. Therefore the name of the place is called Succoth.

וַיַּעֲבֹר-נָא אֶדְנִי לְפָנַי עֲבָדוּ וַאֲנִי אֶתְנַהֲלָהּ לְאַטִּי לְרֶגֶל
הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר-לְפָנַי וּלְרֶגֶל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר-אָבָא
אֶל-אֶדְנִי שְׁעִירָה: הַמְּסִיר
וַיֹּאמֶר עֲשׂו אֲצִיגְהָנָא עִמָּךְ מִן-
הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲמַצָּא-חֵן בְּעֵינַי
אֶדְנִי: וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֲשׂו לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה:
וַיַּעֲקֹב וַיֵּשֶׁב
נָסַע סֹכְתָה וַיִּבֶן לּוֹ בַּיִת וַלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֹכְת עַל-כֵּן
קָרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם סֹכּוֹת:

וַיִּשָׂא יַעֲקֹב עֵינָיו¹⁽³³⁾

וַיִּרְאֵ וְהִנֵּה עֲשׂוּ בָּא וְעַמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחֲזֵ אֶת־הַיְלָדִים עַל־לְאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׂפָחוֹת:

וַיִּשָּׂם אֶת־הַשְּׂפָחוֹת וְאֶת־יְלָדֵיהֶן רְאשֹׁנָה וְאֶת־לְאָה וַיְלַדְיָהּ אַחֲרָנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרָנִים:

וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוֶ אֶרְצָה שִׁבְעַ פְּעָמִים עַד־גִּשְׁתּוֹ עַד־אָחִיו: וַיִּרְץ וַיֵּשׂוּ לְקִרְאָתוֹ וַיַּחֲבֹקְהוּ

וַיִּפֹּל עַל־צְוָאָרוֹ וְצְוָאָרָיו וַיִּשְׁקָהוּ וַיִּבְכּוּ: וַיִּשָׂא אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אַלֶּה לָּךְ

וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר־חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדְּךָ: וַתִּגְשֵׁן הַשְּׂפָחוֹת הֵנָּה וַיְלַדְיָהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶינָן: וַתִּגְשֵׁ גַם־לְאָה

וַיְלַדְיָהּ וַיִּשְׁתַּחֲוֶ וְאַחַר נָגַשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ: וַיֹּאמֶר מִי לָּךְ כָּל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר

לְמִצְא־חֵן בְּעֵינַי אֲדֹנָי: וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ יֵשׁ־לִי רַב אָחִי יְהִי לָּךְ אֲשֶׁר־לָּךְ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־נָא אִם־נָא מִצְאָתִי

חַן בְּעֵינַיִךְ וְלִקְחֵת מִנְחָתִי מִיָּדַי כִּי עַל־כֵּן רָאִיתִי
פָּנֶיךָ כִּרְאֵת פָּנָי אֱלֹהִים וְתִרְצָנִי: [ומכשיר] ¹¹ קַח־נָא אֶת־בְּרַכְתִּי
אֲשֶׁר הֵבֵאת לָךְ כִּי־חֲנַנִי אֱלֹהִים וְכִי יֵשׁ־לִי־כָל
וַיִּפְצַר־בוּ וַיִּקָּח: ¹² וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכָה וְנִלְכָה לְנִגְדְּךָ:
[וישן] ¹³ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי יָדַע כִּי־הִילָדִים רַכִּים וְהֵצֵאן
וְהִבְקֵר עֲלוֹת עָלַי וּדְפְקוּם יוֹם אֶחָד וּמָתוּ כָּל־הֵצֵאן:
¹⁴ יַעֲבֹר־נָא אֲדֹנָי לְפָנָי עֲבְדוּ וְאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לְאַטִּי לְרֵגְלֵי
הַמָּלְאכָה אֲשֶׁר־לְפָנָי וּלְרֵגְלֵי הִילָדִים עַד אֲשֶׁר־אָבֵא
אֶל־אֲדֹנָי שְׁעִירָה: [מפטר] ¹⁵ וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ אֲצִיגָה־נָא עִמָּךְ מִן־
הָעָם אֲשֶׁר אֵתִי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲמַצָּא־חֵן בְּעֵינַי
אֲדֹנָי: ¹⁶ וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֲשׂוּ לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה: ¹⁷ וַיַּעֲקֹב
נָסַע סִכָּתָה וַיִּבֶן לּוֹ בַּיִת וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סִכָּת עַל־כֵּן
קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם סִכּוֹת:

Vayishlach Bet

וישא יעקב עיניו

וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחזק את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפוזות וישם את השפוזות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו וירק עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו וישא את עיניו וירא את הגשים ואת הילדים ויאמר מי אלה כן ויאמר הילדים אשר חזק אלהים את עבדך ותגשן השפוזות הגה וילדיהן ותשתחוין ותגש גם לאה וילדיה וישתחו ויאמר יוסף ורחל וישתחו ויאמר מי כן כל המזנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי כן אשר כן ויאמר יעקב אל גאם גא מצאתי

זוֹן בְּעֵינַיִךְ וּלְקַחֲתָּ מִזֹּחֲתַי מִיַּדִּי כִּי עָלַי כִּן רֵאִיתִי
פְּנֵיךְ כִּרְאֵת פְּנֵי אֱלֹהִים וְתִרְצֵנִי קַחֲזָה גַּם אֶת בְּרֻכְתִּי
אֲשֶׁר הִבֵּאתָ לָךְ כִּי זִמְנֵנִי אֱלֹהִים וְכִי יֵשׁ לִי כָל
וַיִּפְצֹר בּוֹ וַיִּקְחֵהוּ וַיֹּאמֶר גְּסַעְהָ וּגְלַכְהָ וְאֶלְכָה לְגִגְדֹךָ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱדֹנָי יְדַע כִּי הֵילָדִים רַכִּים וְהֵצֵאתָ
וְהִבְקֵר עֲלוֹת עָלַי וְדַפְקוּם יוֹם אֶחָד וּמֵתוּ כָל הַצֵּאתָ
יַעֲבֹר גַּם אֱדֹנָי לְפָנָי עֲבָדוּ וְאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לְאִטִּי לְרַגְלִי
הַמְלֹאכָה אֲשֶׁר לְפָנָי וְלְרַגְלֵי הֵילָדִים עַד אֲשֶׁר אָבִא
אֶל אֱדֹנָי שְׁעֵירָה וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ אֲצִיגָהּ גַּם עִמָּךְ מִן
הָעָם אֲשֶׁר אֵתִי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲמַצֵּא זוֹן בְּעֵינַי
אֱדֹנָי וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֲשׂוּ לְדַרְכּוֹ שְׁעֵירָה וַיַּעֲקֹב
גְּסַע סִכְתָּהּ וַיִּבֶן לָהּ בַּיִת וְלִמְקַנְהוּ עָשָׂה סִכְתָּה עָלָיִךְ כִּן
קָרָא שֵׁם הַמְּקוֹם סִכּוֹת